

Zaterdag 29 juni 1918 – ochtendeditie

Berlijn, 28 juni. In de ochtend van de 27e juni heeft één van onze marinevliegtuiggroepen, onder aanvoering van luitenant Osterkamp, schuin tegenover de Vlaamse kust een aanval gedaan op een krachtig versterkt vijandelijk bomeskader. In het verloop van de strijd, waarbij 20 vijandelijke vliegtuigen ingrepen, lukte het onze groep, die uit vier vliegtuigen bestond, vier vijandelijke vliegtuigen neer te schieten. Luitenant Osterkamp behaalde zijn 15^e luchtoverwinning.

Zegevecht bij Oostende.

Berlijn, 28 juni. In de avond van 27 juni geraakte een deel van onze torpedobootflottielje in de wateren van Vlaanderen op een verkenningsvaart ter hoogte van Oostende in gevecht met Engelse torpedobootjagers. Na een gevecht dat een half uur duurde, trokken de vijandelijke torpedobootjagers zich in snelle vaart terug, waarbij ze door mist konden weggelopen. Op het leidende schip van de vijand en op een van de torpedobootjagers werden treffers waargenomen. Al onze boten zijn zonder averij teruggekeerd.

In het Belgisch dagblad bespreekt Leon du Castillon de jongste verklaring van de Raad van Vlaanderen. Na er op te hebben gewezen, dat de verklaring diepe verontwaardiging heeft gewekt niet alleen bij de Belgen binnen en buiten het bezette gebied, doch ook bij de bondgenoten en bij de neutralen, zegt hij: in Nederland hebben wij zeer strenge woorden gehoord uit de mond van Hollanders, die sympathiseren met de Vlaamse Beweging, maar die er thans een hekel voor voelen wegens het Vlaams-Duits activisme.

Dan vervolgt de schrijver: de Belgen, hun geallieerden en de neutralen verlangen thans van de loyale Vlamingen ondubbelzinnige verklaringen en passende daden. Tegenover het nieuwe verraad van

de Raad van Vlaanderen kan geen enkele Belg, wie hij ook zij en welke taal hij ook spreekt, nog passief en onverschillig blijven. Na de uitroeping van de bestuurlijke scheiding en de politieke zelfstandigheid van Vlaanderen door een raad, die volgens een activistisch blad "en petit comité" werd gesticht, had het bezette België verwacht, dat alle Belgen in het buitenland het heldhaftig voorbeeld van hun geknechte broeders zouden hebben gevolgd om verzet aan te tekenen tegen die schandelijke politiek.

Helaas! Men heeft niet geroerd in Engeland, in Frankrijk, zelfs niet onder de Belgen te Sainte Adresse. Weliswaar heeft men in Nederland zijn plicht gedaan.

Zullen de Belgen in het buitenland thans nog onverschillig blijven? Zal men thans, na de proclamatie van de Raad van Vlaanderen nog politiciers aantreffen, die uit het verraad munt willen slaan om een regering verbintenissen af te persen, die het Belgische volk niet kan, noch zal willen houden, omdat het niet werd geraadpleegd? Niet mogelijk.

En hij besluit: de trouwe flaminganten buiten België moeten spreken en handelen. Het is echter tijd, hoog tijd. Hun taal moet ondubbelzinnig zijn, helder als glas, zuiver als goud. Laveren is uit den boze. De Belgen van achter de draad eisen een daad van wilskracht en recht door zee, die des te gemakkelijker is, daar men hier en elders geen gevaar loopt gedeporteerd te worden als Louis Franck om een protest te ondertekenen of een ondubbelzinnig woord te spreken. Het is dus zelfs geen kranige daad. Het is alleen plicht tegenover het Vlaamse volk, dat door zijn strijden en lijden verdiend heeft alle recht en gelijkheid te verkrijgen, en tegenover België, dat eendrachtig één en ongescheiden moet blijven.

Ter gelegenheid van het vertrek van de Belgische missie voor economische aangelegenheden te Londen heeft de Lord Mayor een noenmaal gegeven. In een rede heeft hij er opnieuw de nadruk op gelegd dat Groot-Brittannië zich heeft verbonden om België in zijn geheel te herstellen en dat het dus nooit een vrede in overweging kan nemen, die België niet zijn volledig herstel zal verschaffen.

Graaf Goblet d'Alviella, minister van staat, zegde in zijn antwoord dat de drie België's, namelijk het België aan het front, in de verschillende oorlogvoerende en neutrale landen en tenslotte in het bezette gebied, in werkelijkheid slechts één staat vormen, welke bezielde is door één geest en door dezelfde gevoelens: afkeer van de overweldiger, liefde voor het vaderland, trouw aan de koning, dankbaarheid jegens de geallieerden voor de bewezen diensten en onwrikbaar vertrouwen in de toekomst.

Zaterdag 29 juni 1918 – avondeditie

Berlijn, 28 juni. Officieel. De 27e 's ochtends heeft een van onze marinejachtketens onder aanvoering van reserveluitenant Osterkamp, dwars voor de Vlaamse kust, een vijandelijk bombardeereskader, krachtig beschermd door vliegtuigen met één zitplaats, aangevallen. In de loop van het gevecht, waaraan, rond 3 u 20, alle vijandelijke vliegtuigen deelnamen, is het onze keten, die uit vier vliegtuigen bestond, gelukt, vier vijandelijke vliegtuigen neer te schieten. Luitenant Osterkamp behaalde zijn 15e overwinning in de lucht. Twee van de neergeschoten vliegtuigen waren voor rekening van de vlieger Zenses.